

ป้าพาทย์ถักกำขรรพ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
เสด็จพระราชดำเนินเป็นประธานทอดพระเนตร
เนื่องในโอกาสฉลอง ๕๓ ปี แห่งการสถาปนาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๒๖ มีนาคม ๒๕๕๓

ณ หอประชุม อาคาร ๓ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขออาราธนาพระไตรรัตน์เป็นสักขีพยาน

คุณประจักษ์กษัตริย์ยาตราไกล

ทรงเจริญด้วยจตุรพิธพรชัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คุณหญิงวิทย์ศรีพิยากร
ห้องประสานสังคมคดี

ตั้งไปรษณีย์กลับดอกงาหมจรี

รองพระบาทเจ้าฟ้ามหาดงักริยามยตรา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงระนาดเอกร่วมกับวงดนตรีบ้านปลายเนิน และทรงซออด้วงร่วมกับวงดนตรีสายโขนจามจุรี ในการแสดงปีพาทย์ศึกคำบริพัทธ์ วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๒

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงขอตั้งเพลงแขกชาว เถา ออกระบำนางโคปี ร่วมกับวงสายใยจากมจรี ในการแสดงปีพาทย์ตีกด้าบรرف วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๒

สารอธิการบดี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยรู้สึกสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นเกล้าล้นกระหม่อมที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระเมตตารับเป็นองค์ประธานกิตติมศักดิ์ของคณะกรรมการอำนวยการโครงการปีพาทย์ดึกดำบรรพ์ นับตั้งแต่เริ่มแรกในปีพุทธศักราช ๒๕๒๙ และได้พระราชทานพระราชวินิจฉัยอันทรงคุณค่า และพระราชทานพระราชานุญาตฯ เป็นอนุเคราะห์ประการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงสามารถดำเนินการฟื้นฟู สืบทอดและเผยแพร่ศิลปะและวิชาการปีพาทย์ดึกดำบรรพ์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมาตลอดระยะเวลายาวนานกว่า ๒๒ ปี ในปีนี้ก็เช่นเดียวกัน ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานบทเพลงและระบำที่ทรงพระราชนิพนธ์ขึ้นใหม่เป็นการเฉพาะ และทรงร่วมบรรเลงในวงดนตรีบ้านปลายเนินและวงสายใยจามจური นับเป็นสิริมงคลอันสูงยิ่งแก่ชาวจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตลอดจนผู้ร่วมเผ่าทุลละองพระบาทโดยถ้วนหน้า

ปีพาทย์ดึกดำบรรพ์เป็นศิลปะประณีตชั้นสูงแขนงหนึ่งของวิชาการด้านดุริยางคศิลป์ไทย ซึ่งสามารถประสมประสานดนตรีให้ได้รับที่ไพเราะนุ่มนวลชวนฟังยิ่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รู้สึกเป็นเกียรติอย่างสูงที่ได้ทำหน้าที่ที่เกื้อบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยการฟื้นฟูและอนุรักษ์ปีพาทย์ดึกดำบรรพ์ให้ดำรงอยู่เป็นสมบัติอันมีค่าของชาติสืบไป

การจัดแสดงครั้งนี้ มหาวิทยาลัยได้รับพระเมตตาจากหม่อมเจ้ากรณิกา จิตรพงศ์ พระธิดาในสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ประธานวงดนตรีบ้านปลายเนินมาร่วมบรรเลง รวมทั้งได้รับความร่วมมือร่วมใจจากวงดนตรีสายใยจามจური ศิลปินแห่งมหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์ บุคลากร นิสิตเก่าและนิสิตปัจจุบันอีกเป็นจำนวนมาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยใคร่ขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง มา ณ โอกาสนี้

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ภิรมย์ กมลรัตนกุล)

อธิการบดี

ว่าด้วยเรื่องปีพาทย์ตีกด้าบรรพ์

๒๕๖๕

ในสมัยรัชกาลที่ ๕ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ทรงปรับปรุงลักษณะการประสมวงประเภทหนึ่งขึ้นที่ละน้อย โดยลำดับจากวงปีพาทย์ไม้นวมซึ่งได้เคยใช้บรรเลงรับรองแขกในราชสำนักหรือในบ้านคหบดีอยู่บ้างแล้ว โดยที่ทรงยึดแนวทางที่ว่ามีพระประสงค์จะใช้วงปีพาทย์ที่มีเสียงอ่อนโยนนุ่มนวลรื่นหู เพื่อให้เหมาะแก่การบรรเลงภายในอาคารได้เป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้จึงทรงเริ่มจากวงปีพาทย์ไม้นวม ซึ่งใช้ไม้นวมตีเครื่องดำเนินทำนองเพื่อให้มีเสียงเบาและนุ่มลง ทรงคัดเครื่องดนตรีที่มีเสียงดังมากหรือเล็กแหลมออกเสียจากวงปีพาทย์ปรกติ ได้แก่ ปี่ใน ระนาดเอกเหล็ก และฆ้องวงเล็ก ในขณะที่เดียวกันก็ทรงเพิ่มเครื่องดนตรีบางอย่างที่มีเสียงทุ้มต่ำกังวานเข้ามา ได้แก่ ฆ้องหุ่ย ๗ เสียง จนกระทั่งในที่สุดฆ้องหุ่ยนี้ดูจะเป็นลักษณะเด่นของปีพาทย์ตีกด้าบรรพ์กับทั้งได้ทรงปรับปรุงตะโพนตั้งหน้ากลองขึ้นใช้ตีแทนกลองทัดเรียกว่า กลองตะโพน

วงปีพาทย์ตีกด้าบรรพ์จึงประกอบด้วยเครื่องดนตรีดังนี้

๑. ระนาดเอก (ตีด้วยไม้นวม)
๒. ระนาดทุ้มไม้ (ตีด้วยไม้นวม)
๓. ระนาดทุ้มเหล็ก (ตีด้วยไม้นวม)
๔. ฆ้องวงใหญ่ (ตีด้วยไม้นวม)
๕. ขลุ่ย*
๖. กลองตะโพน ๒ ลูก (ตั้งหน้ากลองขึ้นใช้ตีแทนกลองทัด)
๗. ฆ้องหุ่ย ๗ ลูก* (เทียบเสียงฆ้องให้มีระดับสูงต่ำต่างกันเป็น

* แต่เดิมปีพาทย์ตีกด้าบรรพ์มีแต่เพียงขลุ่ยเพียงออเท่านั้น ต่อมาในราวปลายรัชกาลที่ ๖ เกิดมีขลุ่ยอู้ซึ่งเป็นขลุ่ยขนาดใหญ่ขึ้น จึงได้มีผู้นำขลุ่ยอู้เข้ามาประสมในวงปีพาทย์ตีกด้าบรรพ์เพิ่มขึ้นอีกอย่างหนึ่ง ด้วยเห็นว่าเป็นเครื่องดนตรีที่มีเสียงต่ำและทุ้ม ไม่รบกวนเครื่องดนตรีที่มีมาแต่เดิม และสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการประสมวงประเภทนี้

* ในปัจจุบันฆ้องหุ่ยที่อยู่ที่กรมศิลปากรซึ่งเป็นวงปีพาทย์ของหลวงมาก่อน หรือฆ้องหุ่ยที่วงอื่น ๆ เท่าที่ปรากฏมีเพียง ๗ ใบเท่านั้น ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากใบที่ ๑ และใบที่ ๘ เป็นเสียงเดียวกันแต่ต่างระดับ บางท่านอาจจะไม่ใช้ก็ได้

๗ เสียง โดยให้มีเสียงระดับสูงสุดและต่ำสุดเทียบเป็นคู่แปด แล้ว
ทำราวแขวนเรียงกันตามลำดับ)

๘. ตะโพน

๙. กลองแขก

๑๐. ฉิ่ง

๑๑. ซอด้วง

วงดนตรีดังกล่าวนี้ใช้บรรเลงรับร้องประเภทเพลงเกร็ดและเพลงตับในงาน
ต่าง ๆ เช่น งานรับรองแขกเมืองในราชสำนักอยู่ระยะหนึ่ง ซึ่งในชั้นต้นยังมีได้
ตั้งชื่อว่า วงปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์ ต่อมาเมื่อเจ้าพระยาเทเวศร์วงศ์วิวัฒน์ (ม.ร.ว. หลาน
กุญชร) ตั้งโรงละครขึ้นที่บ้านของท่านริมถนนอัษฎางค์ ท่านไม่ประสงค์จะให้คน
ทั่วไปเรียกคณะละครและโรงละครว่า ละครเจ้าพระยาเทเวศร์ฯ ท่านจึงตั้งชื่อคณะ
ละครว่า ละครดึกดำบรรพ์ พร้อมกันนั้นก็ได้ปรับปรุงแบบแผนละครอย่างใหม่ขึ้น
เล่นที่โรงละครแห่งนี้ โดยได้รับพระกรุณาอย่างถึงจากสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ
เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ นอกจากนี้ยังได้ใช้วงปี่พาทย์ที่ปรับปรุงขึ้นใหม่
ดังกล่าวข้างต้นบรรเลงร่วมกับการแสดงละครด้วย ด้วยเหตุนี้ละครอย่างใหม่ก็ตี
และวงดนตรีที่ใช้ก็ตีจึงเรียกชื่อตามชื่อคณะละครและชื่อโรงละครได้ด้วยว่า ละคร
ดึกดำบรรพ์และ *ปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์*

ปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์มีการประสานเสียงที่ได้รสไพเราะนุ่มนวลน่าฟัง การ
ขับร้องและบรรเลงประกอบด้วยวิธีการที่พิเศษยากแก่การปฏิบัติ และเมื่อใช้
ประกอบการแสดงละครก็มีความงดงามพร้อมสรรพในทุกกระบวน ต้องอาศัยบุคคล
ที่ถึงพร้อมด้วยทักษะและประสบการณ์ผิดกว่าการบรรเลงด้วยวงปี่พาทย์อื่น ๆ
ด้วยเหตุนี้ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงเห็นความสำคัญอย่างยิ่งในอันที่จะดำเนิน
โครงการดนตรีไทย - ปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์ เพื่อฟื้นฟูสืบทอดและเผยแพร่ศิลปะ
ของดนตรีแขนงนี้ไว้ให้คงอยู่สืบไป

* เดิมซอด้วงไม่มีเลยในวงปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์ แต่เกิดความจำเป็นเพื่อแสดงละครเรื่อง
สังข์ศิลป์ชัย ซึ่งมีเพลงหนึ่งที่เรียกกันว่า เพลงหุ่นกระบอก คือเพลงหงษ์ซารา ต้องมีซอด้วงเข้าไปเสีเคล้า
เพลงนี้มาตั้งแต่ในสมัยรัชกาลที่ ๕ แต่เป็นการสืบทอดไม่ได้สืบลอดเสียงร้อง ซอด้วงนี้จึงคงติดอยู่
ในวงปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์มาจนทุกวันนี้ และได้ใช้ตีประกอบเสียงผู้ขับร้องด้วย

บันทึกการสร้างเครื่องดนตรีปี่พาทย์ดีกดำบรรพ์ ในโครงการดนตรีไทย-ปี่พาทย์ดีกดำบรรพ์

๒๕๕๖-๒๕๕๗-๒๕๕๘-๒๕๕๙

ในปีพุทธศักราช ๒๕๒๙ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ริเริ่มโครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูปี่พาทย์ดีกดำบรรพ์ขึ้น โดยมีมอบหมายให้ศูนย์ส่งเสริมวัฒนธรรม เป็นผู้ดำเนินการ เพื่อเตรียมการเฉลิมฉลองในมหามงคลสมัยเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ รอบ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และการพระราชพิธีรัชมังคลาภิเษก ทั้งนี้ด้วยเห็นว่าปี่พาทย์ดีกดำบรรพ์เป็นศิลปะชั้นสุดยอดในยุคหนึ่งแห่งวิชาการดุริยางคศิลป์ไทย ประกอบด้วยเสียงดนตรีที่ประสมประสานให้มีรสไพเราะ นุ่มนวลชวนฟังยิ่งนัก และเป็นศิลปะที่ขาดการสืบทอดอย่างจริงจังมาเป็นเวลานานเกรงว่าจะสูญหายไป

โครงการดนตรีไทย-ปี่พาทย์ดีกดำบรรพ์แบ่งการดำเนินงานออกเป็น ๒ ระยะ

ระยะที่ ๑ การฟื้นฟูและอนุรักษ์ปี่พาทย์ดีกดำบรรพ์ แบ่งเป็น ๓ โครงการ คือ

- การรวบรวมเอกสารและข้อมูลประวัติศาสตร์ หลักการบรรเลง การขับร้อง และโน้ตเพลง
- การจัดสร้าง ฝึกซ้อมและบรรเลงเครื่องดนตรีไทยปี่พาทย์ดีกดำบรรพ์
- การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

ระยะที่ ๒ การสืบทอดระเบียบวิธีปฏิบัติของวงปี่พาทย์ดีกดำบรรพ์

- การจัดการเรียนการสอนวิชาปี่พาทย์ดีกดำบรรพ์
- การจัดกิจกรรมการแสดงปี่พาทย์ดีกดำบรรพ์เป็นประจำทุกปี

ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการและอนุกรรมการทั้งหมด ๕ ชุด เพื่อดำเนินการให้ลุล่วงตามโครงการ ได้แก่ คณะกรรมการอำนวยการ

คณะกรรมการดำเนินงาน คณะอนุกรรมการรวบรวมเอกสารข้อมูลทางประวัติศาสตร์
หลักการบรรเลง การขับร้องและโน้ตเพลง คณะอนุกรรมการสร้างและจัดการ
บรรเลงวงปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์ และคณะอนุกรรมการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

ในส่วนของการสร้างเครื่องดนตรีปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์นั้นเป็นภาระ
รับผิดชอบของคณะอนุกรรมการสร้างและจัดการบรรเลงวงปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์
มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

ในการจัดหาเครื่องดนตรีเพื่อดำเนินงานตามโครงการดนตรีไทย - ปี่พาทย์
ดึกดำบรรพ์นั้น คณะอนุกรรมการสร้างและจัดการบรรเลงวงปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์ ได้
ดำเนินงานตามนโยบายของคณะกรรมการอำนวยการ กล่าวคือ จัดหาเครื่องดนตรี
๒ ชุด คือชุดหลักและชุดฝึกซ้อม ชุดหลักนั้นน่าจะเสาะแสวงหาและจัดซื้อเครื่อง
ดนตรีรุ่นเก่าเป็นอันดับแรกเท่าที่จะหาได้ เพื่อเป็นการอนุรักษ์ศิลปะในการสร้าง
เครื่องดนตรีและอนุรักษ์สมบัติทางวัฒนธรรมของชาติ หากเครื่องดนตรีที่แสวงหา
นั้นไม่ครบชุดจึงจะสร้างเสริม หรือหากแสวงหาของเก่าไม่ได้จึงจะสร้างขึ้นใหม่
ส่วนเครื่องสำหรับฝึกซ้อมนั้นสามารถจัดสร้างได้เลย หลังจากที่ได้รับนโยบายดังกล่าว
แล้วจึงได้เริ่มดำเนินงานไปตามลำดับอีกหลายขั้นตอน

การสร้างเครื่องดนตรีชุดฝึกซ้อม

การดำเนินงานจัดสร้างเครื่องดนตรีสำหรับฝึกซ้อมได้เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม
พ.ศ. ๒๕๒๕ คณะอนุกรรมการฯ ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ประสิทธิ์ ถาวร
ศิลป์แห่งมหาวิทยาลัยยวี่ว่าเครื่องดนตรีที่จะสร้างขึ้นใหม่สำหรับฝึกซ้อมนั้นน่าจะ
สร้างตามรูปแบบที่เป็นที่นิยมกันในสมัยก่อน คือ เครื่องดนตรีทำด้วยไม้ขนุน
ไม้แกะลาย ประกอบด้วยคิ้วเป็นไม้สีดำ (เช่น ไม้มะเกลือหรือไม้รักฟ้า) ซึ่งแต่เดิม
ทำกันทั้งคิ้วเดียวและคิ้วคู่

ในการสร้างเครื่องดนตรีชิ้นใหม่นี้ คณะอนุกรรมการฯ พิจารณาและ
กำหนดให้ใช้รูปแบบเครื่องดนตรีของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด เพราะเป็นเครื่อง
ทั้งดงาม เป็นฝีมือช่างเก่าแก่ ชื่อ แจกสง หลังจากนั้นได้มอบหมายให้นายสมชัย
ข้าพาลี บ้านอยู่ในซอยวัดยาง ถนนพราณนก ผังธนบุรี เป็นผู้สร้างเครื่องโดยเริ่ม
จากระนาดเอก และระนาดทุ้มก่อน การสร้างเครื่องชุดสำหรับฝึกซ้อมนี้เสร็จ

สมบูรณ์เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ คณะอนุกรรมการฯ ได้นำข้อมูล และประสบการณ์ที่ได้จากการสร้างเครื่องชุดฝึกซ้อมนี้ไปศึกษาวิเคราะห์หาข้อดี ข้อเสีย เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขในการสร้างเครื่องชุดหลักต่อไป

การเสาะแสวงหาเครื่องดนตรีเก่า

ระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๒๙ คณะอนุกรรมการฯ ได้ออกสำรวจ และศึกษารูปแบบเครื่องปี่พาทย์ดีกตำบวรพท์ที่นักดนตรีรุ่นเก่าได้สร้างไว้แต่เดิม จากหลายแหล่งเพื่อศึกษารูปแบบและรูปร่าง ได้แก่สมบัติของหน่วยงาน ของบ้านดนตรี และของบุคคลต่อไปนี้

๑. กองการสังคีต กรมศิลปากร
๒. บ้านดุริยประณีต
๓. บ้านพาทย์โกสธ
๔. บ้านนายชิต เขยเกตุ
๕. บ้านครูฉิน เฟิงพงศา จังหวัดลพบุรี
๖. หม่อมหลวงخاب กุญชร
๗. ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด

หลังจากนั้นคณะอนุกรรมการฯ ได้หารือกันว่าน่าจะซื้อเครื่องดนตรีของเก่าจาก ๓ แห่ง คือ ชุดของบ้านพาทย์โกสธ ชุดของครูฉิน และชุดของหม่อมหลวงخاب กุญชร แต่ผู้ครอบครองเครื่องดนตรีทั้ง ๓ แห่งนี้มีความประสงค์จะเก็บรักษาไว้เอง ส่วนอีกแห่งหนึ่ง คือชุดของบ้านดุริยประณีตนั้นมีเครื่องไม่ครบ

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้นคณะอนุกรรมการสร้างเครื่องฯ จึงได้ตัดสินใจที่จะสร้างเครื่องดนตรีขึ้นใหม่ทั้งหมด และได้้นำความขึ้นกราบบังคมทูลสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ว่าในการดำเนินการนี้ จำเป็นจะต้องหาห้องหุ่ยและไม่มีบริดสำหรับทำารงระนาตมาจากประเทศสหภาพพม่า ช่วงเวลาดังกล่าวนั้นประจวบกับเป็นเวลาใกล้กับที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ จะเสด็จพระราชดำเนินเยือนประเทศสหภาพพม่าระหว่างวันที่ ๒๒-๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๙ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้มีพระราชดำริบางประการ ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดในตอนต่อไป

กำหนดการ
การแสดงดนตรีไทย - ปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์
เพื่อเฉลิมฉลอง
๙๓ ปีแห่งการสถาปนาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันศุกร์ที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๓

ณ หอประชุมคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒๕๕๓-๒๕๕๓-๒๕๕๓

- ๐๙.๓๐ น. - ผู้รับเชิญเข้าประจำที่ในหอประชุม
- ๐๙.๔๕ น. - นายกสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี รองอธิการบดี
รอรับเสด็จพระราชดำเนิน
- ๑๐.๐๐ น. - สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
เสด็จพระราชดำเนินถึงหอประชุมคณะวิศวกรรมศาสตร์
- เสด็จพระราชดำเนินยังที่ประทับในหอประชุม
 - อธิการบดีกราบบังคมทูลรายงาน
 - รายการแสดง (๑ ชั่วโมง ๒๐ นาที)
 - เสด็จพระราชดำเนินกลับ

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

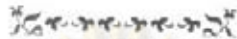
รายการแสดงบนเวที
ในรายการแสดงดนตรีไทย-ปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์

๒๕๕๖-๒๕๕๗-๒๕๕๘-๒๕๕๙

- รายการที่ ๑ การบรรเลงเพลงหน้าพาทย์ตระบอกกันของวงบ้านปลายเนิน
- รายการที่ ๒ การขับร้องและบรรเลงปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์ ร่วมกับการแสดงละครภาพนิ่ง (Tableaux Vivants) จากบทคอนเสิร์ตเรื่องรามเกียรติ์ ตอน อินทรชิตแผลงศรนาศบาต พระนิพนธ์ในสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์
- รายการที่ ๓ การขับร้องและบรรเลงดนตรีไทยของวงสายโยจามจู้รี ร่วมกับวงดนตรีสากลสโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชุด ดับนางซิน ตอนทำครีว บทเพลงพระราชนิพนธ์และระบำพระราชทานในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพลงตระบองกัน

เพลงตระบองกัน เป็นเพลงหน้าพาทย์จำพวกเพลงตระ จัดอยู่ในชุด โหมโรงกลางวัน มีความหมายและโอกาสที่ใช้หลายกรณี อาทิ

๑. ใช้ในงานไหว้ครู สำหรับพิธีครอบให้กับศิษย์ที่จะศึกษาร่ำเรียนเพลงชุดโหมโรงกลางวัน ครูผู้ครอบจะประสิทธิ์ประสาทพร และจับมือให้ศิษย์ที่เพลงตระบองกัน (ประโยคแรกของเพลง) ๓ ครั้ง มีความหมายว่า ศิษย์ผู้นั้นสามารถที่ร่ำเรียนเพลงชุดโหมโรงกลางวันต่อไปได้ครบทุกเพลง โดยถือว่า เพลงตระบองกันมีความสำคัญอันเป็นสัญลักษณ์ร่วมกันในสังคมดนตรีไทย

๒. ใช้สำหรับแปลงกาย หรือ นิมิตร สิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ ในกรณีการแสดงนั้นได้ใช้เพลงตระนิมิตร เพื่อการดังกล่าวไปก่อนแล้ว ทั้งนี้เป็นภูมิปัญญาไทยโบราณที่ต้องการแสดงให้รู้ว่า ไม่ใช่เพลงซ้ำกันในการแสดงตอนเดียวกัน ตัวอย่างเช่น การแสดงโขน เรื่อง รามเกียรติ์ ชุด ทศกัณฐ์ลักสีดา มาริต ร่ายรำเพลงตระนิมิตรเพื่อแปลงกายเป็นกวางทองไปแล้ว ต่อจากนั้น ทศกัณฐ์ต้องแปลงเป็นฤๅษี (แดง) ดนตรีจะบรรเลงเพลงตระบองกัน เพื่อไม่ให้ซ้ำกับตระนิมิตร ดังนี้ เป็นต้น

๓. ใช้สำหรับแสดงพลังหรืออิทธิฤทธิ์ได้ด้วย กรณีนี้ศิลปินรุ่นครูบาอาจารย์ทางด้านนาฏศิลป์ดนตรีของกรมศิลปากร ได้คิดประดิษฐ์ไว้ในการแสดงชุดวีรชัยยักษ์ โดยจะเริ่มจากเพลงคูกุพาทย์ เพลงตระบองกัน และออกเพลงสำหรับเดิน ปี่เซ่ง ปี่ (หน้าทับตะโพน) ต่อด้วยเพลงเชิด เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็ง มีพลังอำนาจของบรรดากษัตริย์ (อสูร) ทั้งหลาย

๔. ใช้สำหรับประสิทธิ์ประสาทพร ในกรณีมีการขับร้อง บรรเลง แสดงถวายพระพร และ/หรือ อวยพร ตอนสุดท้ายของการบรรเลง-การแสดง ดนตรีจะบรรเลงเพลงตระบองกัน-รัว อันมีความหมายถึง การประสิทธิ์ประสาทพร วงดนตรีที่ใช้เพื่อความเหมาะสม คือ วงปี่พาทย์

อาจารย์ ดร. สิริชัยขามู พักจำรูญ

ศิลปินแห่งชาติ

เรียบเรียงคำบรรยาย

การบรรเลงปีพาทย์ดึกดำบรรพ์

จากบทคอนเสิร์ตเรื่องรามเกียรติ์ ตอนอินทรชิตแผลงศรนาคบาท
ประกอบการแสดงละครภาพนิ่ง (Tableaux Vivants)

๒๕๕๖-๒๕๕๗-๒๕๕๘-๒๕๕๙

การบรรเลงเพลงตับอย่างคอนเสิร์ตเรื่องนั้น สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ทรงพระนิพนธ์ขึ้น เพื่อสนองพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวในการรับแขกเมือง ในระบอบการบรรเลงและขับร้องด้วยเพลงเกร็ดซึ่งเป็นเพลงสั้น ๆ มีเนื้อเรื่องไม่ต่อเนื่องกัน ต่อมาทรงมีพระประสงค์จะให้มืบท่องที่ต่อเนื่องเป็นเรื่องเป็นราวมากขึ้น ทำนองเดียวกับกาการบรรเลงคอนเสิร์ตของฝรั่งแบบที่เรียกว่า Selection จึงได้ทรงพระนิพนธ์บทร้องขึ้นใหม่ โดยปรับปรุงขึ้นจากบทละครว่าของเก่า เช่น บทพระราชนิพนธ์เรื่องรามเกียรติ์ บทละครพระราชนิพนธ์เรื่องอิเหนา แล้วใช้บรรจุเพลงหน้าพาทย์ ซึ่งใช้บรรเลงประกอบกิริยาอาการ และเหตุการณ์ในฉาก ฉะนั้นระหว่างดำเนินเรื่องราวไว้ด้วย ที่สำคัญมี ๓ บท จากเรื่องรามเกียรติ์ คือ ตอนนางลอย ตอนพรหมมาสตร์ และตอนนาคบาท ทรงพระนิพนธ์ตอนนางลอยก่อน บทอื่น และบรรเลงครั้งแรกในการต้อนรับเคาน์ ออฟ ตูริน แห่งอิตาลี เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๔๑ ณ พระที่นั่งจักรีมหาปราสาท และทรงพระนิพนธ์ตอนพรหมมาสตร์ และตอนนาคบาท ตามลำดับ เพื่อเตรียมบรรเลงในงานต้อนรับพระเจ้าเฮนรีแห่งปรัสเซีย แต่ปรากฏในลายพระหัตถ์ทรงบันทึกไว้ว่า เมื่อพระเจ้าเฮนรีเข้าเฝ้าจริง ๆ ในเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๔๔๒ นั้น กลับบรรเลงพระนิพนธ์เรื่องอิเหนา ตอนบวงสรวงซึ่งได้ทรงปรับปรุงไว้ก่อนหน้านั้นแล้วแทน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การบรรเลงปีพาทย์ตึกตำบรวรพีในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ นี้ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้นำบทคอนเสิร์ตเรื่องรามเกียรติ์ ตอนอินทรีชิตแผลงศรนาคบาท ซึ่งทรงพระนิพนธ์ไว้ในครั้งนั้น มาปรับปรุงการบรรเลงให้สอดคล้องกับการแสดงละครภาพนิ่ง (Tableaux Vivants) ตามแนวทางของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ในวาระแห่งการเฉลิมฉลองครบ ๕๓ ปี แห่งการสถาปนาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งจะบรรเลงและแสดงละครภาพนิ่งโดยนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นตอนต่อจากคราวที่แล้วคืออินทรีชิตแผลงศรนาคบาทเป็นนาคไปมัดพระลักษมณ์กับพลลิงสลบไป และการบรรเลงครั้งนี้จะเริ่มตั้งแต่ ภิเษกถอยทัพกลับมาทูลให้พระรามไปแก้ศรนาคบาท จนจบตอนคือพระรามและพระลักษมณ์ขึ้นทรงรถสุวรรณเสด็จกลับไปพลับพลา

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคอนเสิร์ต
เรื่องรามเกียรติ์
ตอน อินทรชิตแผลงศรนาศบาศ

๒๕๕๖-๒๕๕๗-๒๕๕๘

ดวงพระธาตุ

พอพิเภกหนีชุกบุกเข้าป่า	ได้เพลาทะวันรอนอ่อนแสงศรี
จึงตรัสกับพหลมนตรี	จะกลับหลังยังบุรีคู่มั่น
พระลักษมณ์กับพวกกระบี่ที่ต้องคร	พิษคงซาบม้วยมรณเป็นแม่นมั่น
ตรัสเสร็จเสด็จขึ้นรถสุวรรณ	ให้เลิกพลขันธ์เข้าพารา ฯ เชิด ฯ

หนีเสือ

เมื่อนั้น	น้องท้าวทศพัคตร์ยักษ์
เลี้ยวลัดตัดต้นอรัญญา	ตรงไปพลับพลาพานวัน
ครั้นถึงจึงถวายนกิวาหน	พระนารายณ์ธิดาชวังสรรค
แล้วเล่าความตามซึ่งได้รับกัน	รำพันทูลพลาทางโศกา ฯ โอด ฯ

ทยอยญวน

เมื่อนั้น	พระรามฟังดังจะสิ้นสังขาร์
จับพระแสงศรศรีลีลา	นิลนงก์นำหน้ากลาไกล
เดินวกเวียนวงหลงที่รบ	เลี้ยวตระหลบมาข้างทิศใต้
ด้วยมีดมีคม้วนเป็นพันไป	จะลาคัญอันใดนั้นไม่มี ฯ เชิดดัง ฯ

เห่เชิดดัง

พระพิโรธแล้วงอดอกกลัน	จับจันทราทิพย์เรื่องศรี
ขึ้นศรกร่างด้วยฤทธิ์	พระจักรีเสียงพลาทางแผลงไป ฯ รัว ฯ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กบเต็น

บันดาลเป็นเดือนหงายฉายแสง แจ่มแจ้งแนวทางสว่างไสว
เห็นนาครัตรีพลสกลไกร ยิ่งอวารถร้อนฤทัยโคลคลา
หาพระน้องซึ่งต้องนาคบาท พอเหลือบเห็นองค์ราชกนิษฐา
เสด็จเดินเข้าชิดพิศพักตรา วาบริฎญาทรุดองค์ลงโคกิ ๕ ๕ โอต ๕

เหรา

ครั้นค่อยสว่างโศกคล้ายจึงบัญชา ถามพระยาพิเภกยักษ์
อันพระน้องกับพลพลกระวี เป็นฉะนี้แล้วจะแก้ฉันใด ๕

ตูกตาแก้วฉลาก

บัดนั้น พิเภกทูลแจ้งแถลงไข
พระอนุชาวานรพลไกร สลบไปด้วยพิษนาดี
จงทรงแผลงแสงศรเป็นครุฑราช ให้สังหารนาคบาทยักษ์
พระอนุชาจะฟื้นคืนชีวิ ทั้งกระบี่วีพลสกลไกร ๕

ร้องเช็ด

เมื่อนั้น พระอวตารผ่านภพสมมัย
ฟังทูลถูกต้องทำนองใน เสียงพระแสงแผลงไปด้วยฤทธิ ๕ รัว ๕

ร้องแผลง

เป็นสุบรรณบินมาบนอากาศ เข้าโฉบฉานนาคบาทศลาศจากที่
ดูคกระชากลากจิกขยิกขยี้ จนนาคีสูลงแล้วบินไป ๕ ๕ รัว ๕

ลมพัดชายเขา

เมื่อนั้น
ทั้งกระบี่พลสกลไกร
ลุกขึ้นบังคมชมพระฤทธิ
พระองค์ล้ำฟ้าธาตุรี

พระลักษมณ์ไว้ศมศรีไส
ก็พินคินได้สมประดี
ไม่มี้วยมอดรดชีวิตเพราะศรตรี
ขอรองบาทภูมิคุ้มชีวิตวัน ๆ

เมื่อนั้น
จึงชวนพระอนุชาจรจรลี
สั่งให้เล็กโยธาพลาก
คลายคสีรืพลสกลไกร

พระจักรีปริดีเปรมเกษมสันต์
มาขึ้นทรงรถสุวรรณทันใด
วานรไพล้นหวันไหว
กลับไปพลับพลาพนาลี ๆ ๆ เชิด ๆ

จากหนังสือฟังและเข้าใจเพลงไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การจัดสร้างห้องหุ่ย

ในระยะแรกคณะอนุกรรมการฯ ได้พยายามสืบเสาะหาช่างไทยที่เคยทำห้องหุ่ย ที่จะนำมาประสมในวงปีพาทย์ดึกดำบรรพ์ หรือเป็นห้องอย่างที่เรียกกันทั่ว ๆ ไปว่า ห้องโหม่ง ก็ปรากฏว่าในหมู่นักดนตรีไทยไม่มีใครจำชื่อและที่อยู่ได้ จึงได้พยายามหาชื่อห้องโหม่งทำสำเร็จตามร้านขายเครื่องดนตรีหลายแห่ง พบว่าห้องเหล่านั้นคุณภาพไม่ติดตามที่ต้องการ จึงได้เดินทางไปที่บ้านครุฉิน เพ็งพงศาที่จังหวัดลพบุรี ครุฉินเคยได้เลือกและรวบรวมห้องโหม่งหรือห้องหุ่ยดึกดำบรรพ์จากพ่อค้าที่นำมาขายในงานพระพุทธบาท สระบุรี ได้ปีละ ๑-๒ ลูก จนได้ครบทั้งชุด ปรากฏว่าครุฉิน เพ็งพงศามีความประสงค์จะเก็บไว้ใช้งานก่อน ตลอดจนเจ้าของห้องหุ่ยคนอื่น ๆ ก็ไม่มีความประสงค์จะขายให้สักรายเดียว เมื่อความทราบฝ่าละอองพระบาท สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มีพระราชดำริว่า หากจะทรงซื้อห้องโหม่งจากพม่าด้วยพระองค์เองระหว่างที่เสด็จพระราชดำเนินเยือนประเทศนั้น ก็ทรงร่นำขลุ่ยไปเทียบเสียงดู หรือมีจะนั้นจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้รองศาสตราจารย์นายแพทย์พูนพิศ อมาตยกุล และอาจารย์บุญช่วย โสวัตร โดยเสด็จด้วย เพื่อจะได้ไปเลือกให้ถูกต้อง แต่เรื่องนี้ก็ทรงเกรงว่าอาจจะมมีปัญหาเรื่องการขนย้ายเนื่องจากห้องมีขนาดใหญ่และมีน้ำหนักมาก

หลังจากนั้น เพื่อเป็นการลดพระราชภาระในการซื้อห้องโหม่งจากพม่า คณะอนุกรรมการฯ จึงกราบบังคมทูลเพื่อขอพระราชทานพระราชนุญาตไปสืบหาห้องโหม่งทางเขตชายแดนที่อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย เมื่อได้รับพระราชทานพระราชนุญาตแล้ว อนุกรรมการส่วนหนึ่งจึงเดินทางไปจังหวัดเชียงใหม่ ร่วมกับคณะทำงานโครงการหนังสือดนตรีไทยในพระราชประสงค์ อนุกรรมการฯ ชุดนี้ได้เดินทางไปยังอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย โดยมีคุณนุสมล สุขเสริม หัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์ ธนาคารทหารไทยเป็นผู้อำนวยการความสะดวก ณ ที่นั้น คณะอนุกรรมการฯ ได้ซื้อห้องโหม่งหรือห้องหุ่ยที่มีคุณภาพเป็นที่พึงพอใจมา ๑๔ ใบ แล้วจึงได้กราบบังคมทูลให้ทรงทราบเรื่องดังกล่าวก่อนที่จะเสด็จพระราชดำเนินเยือนสหภาพพม่า ด้วยเหตุนี้ความจำเป็นในเรื่องการสรรหาห้องหุ่ยจึงหมดไป และการที่อนุกรรมการจะต้องโดยเสด็จยังสหภาพพม่าจึงเป็นอันงดไปด้วย

ฆ้องหุ่ยที่หามาได้แล้วจำนวน ๑๔ ใบนั้น เมื่อนำมาปรับเสียงโดยใช้ ตะกั่วต่างแล้ว คุณภาพของเสียงเปลี่ยนไปมาก ไม่ได้มาตรฐานตามที่ต้องการ อนุกรรมการส่วนหนึ่งจึงต้องเดินทางไปอำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงรายอีกครั้งหนึ่ง เพื่อหาซื้อฆ้องหุ่ยมาเพิ่มเติมอีก ๒ ใบ

คณะอนุกรรมการฯ ได้นำฆ้องหุ่ยไปมอบหมายให้นายเสนอ แจงอร่าม ซึ่งเป็นคนงานอยู่ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ ถนนราชินี เป็นผู้เขียนลายรดน้ำ ช่างเสนอ แจงอร่ามผูกสายมาให้เลือก ๓ สาย เมื่อคณะอนุกรรมการฯ พิจารณาและเลือกเอา สายพระเกี้ยวแล้ว ช่างเสนอก็เริ่มต้นลงรัก แล้วเขียนลายลงทางด้านนอก ลงหรรตวน และปิดทอง จนครบกระบวนการ ส่วนด้านในของฆ้องหุ่ยทำเป็นลักษณะปิดทอง ล่องชาด เขียนลายมงกุฎและพระปรมาภิไธยย่อ ภ.ป.ร. เพื่อรำลึกถึงมหามงคล วโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ รอบ ช่างเสนอใช้เวลาประมาณ ๘ เดือนดำเนินงานจนแล้วเสร็จสมบูรณ์ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๐

ส่วนกระจำโมงหรือกรอบที่แขวนฆ้องหุ่ยนั้น คณะอนุกรรมการฯ ได้รับความอนุเคราะห์จากนายอุดม หิรัญพฤกษ์ รองอธิบดีกรมป่าไม้ ฝ่ายบริหาร มอบ ไม้ซึ่งกรมป่าไม้เรียกว่า ไม้ค้ำตงให้ประมาณ ๓๐ ท่อน แต่แรกที่ได้ไม้จำนวนหนึ่ง มา ได้ลองไสออกดูปรากฏว่าเป็นไม้ที่มีคุณภาพสูง ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ เห็น กันว่าน่าจะเป็นไม้ประเภทเดียวกับไม้มะริด คณะอนุกรรมการฯ ตัดริจะใช้ไม้ั้น ทำเครื่องดนตรีบางอย่างเช่นระนาด แต่ขนาดของไม้เล็กเกินไป จึงนำไปทดลอง สร้างกระจำโมงได้ ๘ อัน โดยออกแบบให้กลมกลืนกับลวดลายแกะสลักของ ระนาด

กระจำโมงที่จัดสร้างขึ้นในโครงการนี้มีด้วยกัน ๓ ชุด คือ ชุดที่ ๑ เป็น ชุดทดลอง ทำด้วยไม้มะริดจากกรมป่าไม้ หรือที่กรมป่าไม้เรียกว่าไม้ค้ำตง ชุดที่ ๒ ทำด้วยไม้ขนุนประกอบคือไม้มะเกลือ ชุดที่ ๓ ทำด้วยไม้ชิงชันประกอบงา ช่างที่ สร้างกระจำโมงทั้ง ๓ ชุด คือ นายสมชัย ชำพาลี

ส่วนไม้ตีหุ่ยนั้น ทำที่โรงกลึงของช่างจรีน กลิ่นบุปผา อยู่ที่บ้านลาว ใกล้ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ถนนอิสรภาพ ผังชนบุรี

การสร้างระนาดเอกและระนาดทุ้ม

การจัดสร้างเครื่องดนตรีชุดที่สองนั้น ปัญหาแรกของการจัดสร้าง คือ การกำหนดชนิดของไม้ แต่แรกคณะอนุกรรมการฯ มีมติว่าควรจัดสร้างด้วยไม้มะริด ทั้งชุดเป็นการดีที่สุด เนื่องจากเป็นลักษณะที่นักดนตรีแต่ก่อนนิยมทำกัน อีกทั้งเป็นไม้ที่มีลวดลายงดงามแปลกกว่าไม้อื่น และเป็นไม้เนื้อแข็งจึงทนทานด้วย แต่ไม้มะริดเป็นไม้ที่หายากมาก และเมื่อได้สอบถามจากกรมป่าไม้ ก็ได้รับคำตอบว่าเป็นไม้ที่สูญหมดไปจากประเทศไทยแล้ว

ในระหว่างที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีเสด็จพระราชดำเนินเยือนสาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพพม่าในเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๒๙ นั้น ได้ทรงขอไปทอดพระเนตรกรมป่าไม้ของพม่าเพื่อทรงหาข้อมูลเกี่ยวกับไม้มะริด หลังจากเสด็จพระราชดำเนินกลับแล้ว ทางรัฐบาลพม่าก็ได้ส่งไม้มะริดมาถวายจำนวนหนึ่งในเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๒๙ ไม้ชุดนี้เป็นไม้ขนาดเล็กและมีจำนวนไม้พอที่จะทำเครื่องดนตรี สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี รัชสิ่งให้รองศาสตราจารย์นายแพทย์พูนพิศ อมาตยกุล และอาจารย์บุญช่วย โสวัตร ไปวัดขนาดของเครื่องดนตรีที่ธนาคารไทยพาณิชย์ สำนักงานใหญ่ และกำหนดขนาดของไม้ตามที่ต้องการ เพื่อที่จะทรงขอให้ทางพม่าส่งมาให้ใหม่อีกครั้ง

จำนวนและขนาดไม้ที่คณะอนุกรรมการฯ กำหนดขึ้นและนำไปถวายมีดังนี้

ขนาดไม้เป็นนิ้วฟุต			จำนวนเป็นท่อน	เครื่องดนตรีที่จะนำมาสร้าง
กว้าง	หน้า	ยาว		
๑๒	๔	๘๐	๒	- แผ่นกระจังโหม่ง
๑๑	๓	๙๐	๔	- กาบระนาดเอก ระนาดทุ้ม หัวตะโพน
๘	๔	๙๐	๔	- รางระนาดเหล็ก หัวระนาดเหล็ก ไซนม้อง
๖	๔	๖๐	๗	- เสากระจังโหม่ง ซื่อล่างกระจังโหม่ง หัวตะโพน และลูกมะหวดม้อง
๖	๓	๑๐๐	๔	- หัวโหม่ง และซื่อหัวตะโพน

ในวันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินมาเป็นองค์ประธานการประชุม คณะกรรมการอำนวยการโครงการคนตรีไทย-ปีพาทย์ดีกดำบรรพ์ ที่ศูนย์สวนนันทก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ทอดพระเนตรความก้าวหน้าของการสร้างเครื่องดนตรีไทย มีพระราชปรารภว่า เครื่องไม้ขนุนชุดที่สร้างเป็นเครื่องสำหรับซ้อมนั้น หากทำเสร็จแล้ว ก็น่าจะนำไปให้อาจารย์ภาวาส บุนนาค ดูเพื่อขอคำแนะนำในเรื่องสัดส่วนและรูปทรงของเครื่องดนตรี เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงในการสร้างเครื่องหลักต่อไป และในระหว่างการประชุมนั้นมีรับสั่งถามอาจารย์มนตรี ตราโมท ที่ปรึกษาโครงการฯ ว่า ถ้าใช้ไม้ตะเคียนทองทำเครื่องดนตรีไทยจะเห็นเป็นเช่นใด อาจารย์มนตรี ได้กราบบังคมทูลว่า ก็ไม่น่าจะมีอะไรผิด

ต่อมาในเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๓๐ เมื่อทรงดำริว่าไม้จากพม่ายังส่งมาไม่ถึงเกรงว่าจะไม่ทันการสร้างเครื่อง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ จึงมีพระราชดำริว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๓-๒๕๒๔ นั้นสมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ ได้พระราชทานไม้ตะเคียนทองมาเพื่อการซ่อมแซมวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ไม้ที่นั่นยังมีเหลืออยู่บ้าง เก็บไว้ที่คลังราชพัสดุ ในพระบรมมหาราชวัง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้อนุกรรมการฯ ส่วนหนึ่งไปสำรวจดู และหากเห็นว่าจะใช้ได้ก็นำมาสร้างเป็นเครื่องดนตรีในโครงการนี้ คณะอนุกรรมการฯ เลือกไม้ตะเคียนทองดังกล่าวมาได้จำนวน ๕ ท่อน นำไปมอบให้ช่างสมชัย ชำพาลี แต่เมื่อผ่าไม้ออกมา ปรากฏว่าเป็นมอดปัดตลอดหมดทุกท่อน ใช้การไม่ได้ จึงได้ถวายคืน

เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๑ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ มีรับสั่งให้อาจารย์บุญช่วย โสวัตร ไปดูไม้ซึ่งรัฐบาลพม่าส่งมาถวายครั้งที่ ๒ ที่พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน เป็นไม้มะริดหรือที่เรียกว่า Diospyros Burmexica จำนวน ๑๐ ท่อน มีขนาดดังนี้

๕.๕" x ๒.๓" x ๖๐"	๒ ท่อน
๓.๗" x ๓.๕" x ๙๐"	๑ ท่อน
๓.๔" x ๑.๕" x ๙๐"	๑ ท่อน
๕.๔" ^๑ / _๒ " x ๒.๔" ^๑ / _๒ " x ๙๐"	๑ ท่อน
๕.๔" ^๑ / _๒ " x ๒.๕" ^๑ / _๒ " x ๙๐"	๑ ท่อน

๕.๕" x ๒.๕" x ๗๐"

๒ ท่อน

๕.๕" x ๒.๕" x ๘๐"

๑ ท่อน

๑.๗" x ๒.๖" x ๗๐"

๑ ท่อน

และไม้ Millettia Pendula ขนาด ๖" x ๓" x ๕.๖" จำนวน ๑ ท่อน

ปรากฏว่าขนาดไม้ที่รัฐบาลพาส่งมาถวายนั้นขนาดเล็กไป สามารถนำไปสร้างเครื่องดนตรีได้เพียงบางส่วนเท่านั้น คณะอนุกรรมการฯ จึงได้ทราบ บังคมทูลว่าจะพยายามหาไม้ชนิดเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกันมาเสริมส่วนที่ขาดไป โดยจะติดต่อกับนายอุดม ทิริญพฤกษ์ รองอธิบดีกรมป่าไม้ ซึ่งเคยหาไม้ชนิดใกล้เคียงให้ได้มาแล้วครั้งหนึ่ง

ด้วยความกรุณาในการติดต่อของนายอุดม ทิริญพฤกษ์ คณะอนุกรรมการฯ ได้เดินทางไปดูไม้ที่โรงเลื่อยวัฒนาครของนายทรงชัย เบญจศิริวรรณ ที่อำเภอ อรัญประเทศ จังหวัดปราจีนบุรี ห่างจากชายแดนประมาณ ๓๐ กิโลเมตร ณ ที่นั้น พบไม้ซุงต้นใหญ่ ๑๐ ต้น ซึ่งทางโรงเลื่อยเรียกว่าไม้ด่าง มีลักษณะเหมือนกับไม้ที่ได้รับจากกรมป่าไม้ชุดแรก คณะอนุกรรมการฯ เลือกไว้ ๑ ท่อน นำมาเปิดออก ทั้ง ๔ หน้า และตัดออกเป็นท่อนใหญ่ ๖ ท่อน แต่เมื่อถึงกรุงเทพฯ นำไม้จำนวนนี้ ส่งไปให้ช่างสมชัย ชำพาลีมาออกดู ปรากฏว่าไม้ไล่แตกทั้งสิ้น ใช้การไม่ได้ จึงนำ กลับมารักษาไว้ที่ศูนย์ส่งเสริมวัฒนธรรม

ในที่สุดเมื่อไม่สามารถหาไม้ชนิดที่กำหนดไว้แต่เดิมได้ จึงขอให้ช่างสมชัย ส่งไม้ซุงขึ้นมาจำนวนหนึ่ง แล้วดำเนินการสร้างเครื่องดนตรีทันที โดยอาศัย รูปแบบที่ได้แก้ไขปรับปรุงจากเครื่องชุดฝึกซ้อมที่สร้างไว้ก่อนนั้นเป็นเกณฑ์

ผืนระนาดที่นำมาประกอบกับรางเป็นผืนไม้บึงทั้งหมด ได้จากอาจารย์ ประสิทธิ์ ถาวร

อนึ่ง มีสิ่งที่ควรกล่าวไว้อีกก็คือรางระนาดเหล็กนั้น คณะอนุกรรมการฯ ได้ ทำตามแบบของส่วนท้ายของรางระนาดเหล็กของอาจารย์ประสิทธิ์ ถาวร โดยช่างชื่อ ขวลิต ศรีเดซี ชอยเวรดี ถนนดิวานนท์ เป็นผู้ทำ เป็นเท้ารางเหล็กทำด้วย ทองเหลือง รูปแบบตามของโบราณซึ่งปัจจุบันไม่นิยมทำอีกแล้ว

การจัดหางาข้าง

ในการสร้างเครื่องดนตรีชุดที่สอง ซึ่งเป็นไม้ซิงชันนั้นจะมีค้ำวางประกอบด้วย การจัดหางาข้างนับเป็นปัญหาที่สำคัญมากอีกปัญหาหนึ่ง เพราะนอกจากจะหายากแล้ว ข้างในปัจจุบันนี้ก็ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานข้างเป็นค้ำฝังเข้าไปในเนื้อไม้มาก่อน

อย่างไรก็ตาม ในราวกลางปี พ.ศ. ๒๕๓๐ คณะอนุกรรมการฯ สืบทราบ ว่าที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้างพลายชื่อ นายเบ็ด อายุประมาณ ๑๕-๑๖ ปี เกิดล้มเนื่องจากกินใบไม้มีพิษ คณะอนุกรรมการฯ จึงได้ติดต่อขอซื้อข้างดังกล่าวเพื่อใช้ในการนี้ เมื่อเจ้าของได้ทราบวัตถุประสงค์ที่จะเอางาข้างไปใช้แล้วก็ยินดีจะขายให้ในราคาที่ถูกเป็นพิเศษ คณะอนุกรรมการฯ จึงได้งาข้าง ๑ คู่ ที่มีขนาดประมาณ ๑.๓๐ เมตร ซึ่งเป็นขนาดพอเหมาะที่จะทำค้ำวางระนาดทั้งหมด เป็นค้ำวางข้างเส้นเดียวยาวตลอดโดยไม่ต้องต่อเลย แต่เมื่อสร้างเครื่องไประยะหนึ่งปรากฏว่า งาไม่พอ จึงเสาะหาเพิ่มเติมอีก ๒ ท่อน ได้ที่ร้านเขียนที่ สะพานเหล็ก ยาวประมาณ ๑.๑๕ เมตร ๒ ท่อน เป็นงาข้างไทยเนื้อละเอียดงามและเป็นงาข้างตาย (ตัดมาเมื่อข้างตายแล้ว) และงาข้างไทยอีก ๑ ท่อน เป็นงาข้างเป็น (เป็นงาที่ตัดขณะข้างยังไม่ตาย หรือเพิ่งตายใหม่) มีลักษณะสด สีส้มพุดงาม ส่วนอีกท่อนหนึ่ง คาดว่าจะเป็นงาข้างอัฟริกา มีลักษณะเนื้อหยาบ สีไม่ขาวนวล และไส้กลวงไม่ตันเหมือนงาข้างไทย (ตามลักษณะที่อาจารย์ภาวาส บุนนาค เคยเล่าให้ฟัง)

ข้างสมชัย ชำพาลี เป็นผู้เตรียมงาสำหรับฝังเป็นค้ำในเครื่องเป่าพาทย์ การเลื่อยงานั้นต้องใช้เลื่อยวงกลม ใบเลื่อยเล็กและบางมาก เพื่อเลื่อยออกมาเป็นเส้นยาวขนาดพอเหมาะ แล้วได้ทดลองใช้ไฟลนแล้วตัด พบว่าจะเปราะมาก จึงต้องเปลี่ยนวิธีใหม่ซึ่งไม่เคยทำมาก่อนเลย คือ ใช้วิธีทำรางค้ำงาจนร้อนได้ที่แล้ว จึงใช้มีดตัดจนได้รูปร่างที่ต้องการ ในการประกอบงากับเครื่องนั้นใช้กาวและตะปูขนาดเล็ก

การสร้างห้องวง

บ้านห้องวงสร้างที่บ้านของตาบัวน (เดิม) ซึ่งอยู่ที่บ้านเนินบริเวณที่เรียกว่าห้วยรถไฟ ถนนอิสราภาพ บางกอกน้อย ฝั่งธนบุรี ลูกห้อง เป็นทองเหลืองหล่อที่บ้านเดียวกัน ส่วนไม้ห้องใช้หนังข้างจากจังหวัดอยุธยา

การสร้างขลุ่ย

ขลุ่ยทั้ง ๒ ชนิด คือ ขลุ่ยเพียงออ และขลุ่ยอู้ ทำที่โรงกลึงช่างจรีน กลิ่นบุปผา อยู่ที่บ้านลาว ไกล้ววิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ถนนอิสรภาพ ผังชนบุรี

การสร้างระนาดรางทรง

เมื่อคณะอนุกรรมการฯ ได้ทราบข่าวว่า สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จะทรงพระมหากรุณาธิคุณทรงระนาดเอกร่วมกับวงดนตรีของศิลปินผู้ทรงคุณวุฒิด้วย ในการแสดงดนตรีไทยปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์ ในวันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ คณะอนุกรรมการฯ จึงได้ดำเนินการสร้างรางระนาดเอกสำหรับทรงขึ้นอีกรางหนึ่ง โดยใช้ไม้มะริดที่รัฐบาลสาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพพม่าส่งมาน้อมเกล้าถวาย และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีพระราชทานมายังศูนย์ส่งเสริมวัฒนธรรมฯ ด้วยเหตุที่ไม่ตั้งกล่าวมีขนาดเล็ก ส่วนที่จะทำกาบรางระนาดทั้ง ๒ ด้านจึงต้องนำไม้มาต่อกันด้วยวิธีสวมเดือยแล้วอัดกาว ซึ่งถือได้ว่าเป็นเทคโนโลยีใหม่ การสร้างเครื่องดนตรีแต่โบราณไม่เคยทำกันในลักษณะนี้มาก่อน อย่างไรก็ตาม นับได้ว่าวิธีการดังกล่าวใช้การได้แนบเนียนดีและมีความคงทน

ระนาดรางทรงประดับประดาด้วยงาช้างอย่างที่เรียกกันว่า ประกอบงากกล่าวคือ ทำขอบและฝั่งคิ้วด้วยงาช้าง ตรงกลางรางด้านหน้าและด้านหลังฝั่งงาเป็นรูปพระเกี้ยว ด้านในของโชนระนาดทั้ง ๒ ด้าน แกะงาแบบนูนเป็นพระนามาภิไธยย่อ ส.ร. มีพระชฎาครอบ งานแกะงาดังกล่าวใช้ช่างที่ร้านเขียะก็

ผิวนระนาดรางทรงเป็นผืนไม้บัง ได้จากอาจารย์ประสิทธิ์ ถาวร

ตะขอเกี่ยวผิวนระนาดทำด้วยทองเหลืองอย่างหนา อาจารย์บุญช่วย โสวัตรเป็นผู้ตัดและขัดแต่งด้วยตนเอง

เมื่อสร้างสำเร็จเป็นระนาดรางทรงแล้ว นำยินดีว่าเป็นรางระนาดที่มีคุณค่าสมพระเกียรติ ด้วยสร้างจากไม้มะริดที่สาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพพม่าส่งเข้ามาถวายเป็นประการแรก งดงามพร้อมด้วยลักษณะเนื้อไม้และลวดลาย

แบบและสัดส่วนการตกแต่งและมีมือ ตลอดจนกระทั่งเสียงระนาดก็ไพเราะถึง
พร้อมทุกประการ

นับตั้งแต่การปรึกษาหารือ การเตรียมการและการดำเนินการจนบรรลุ
จุดหมายปลายทางของการสร้างเครื่องปี่พาทย์ดีกตำบรพ์ของจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยจนครบ ๒ ชุดนั้น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยรู้สึกในพระมหา
กรุณาธิคุณในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีอย่างหาที่สุดมิได้
นอกจากนั้นยังได้รับความกรุณาและความร่วมมือร่วมแรงจากบุคคลหลายฝ่าย
อาทิ รัฐบาลสาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งประเทศไทยมา เอกอัครราชทูตพม่าประจำ
ประเทศไทย รองอธิบดีกรมป่าไม้ ฝ่ายบริหาร ท่านอาจารย์อาวุโสทางดนตรีไทย
หลายท่านที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเชิญมาเป็นกรรมการที่ปรึกษาในโครงการ
นักดนตรีไทย หลายท่าน ช่างฝีมือผู้ชำนาญงานหลายแขนง ตลอดจนบุคลากร
ของมหาวิทยาลัย ที่เกี่ยวข้องเป็นเหตุให้ผลงานสำเร็จลุล่วงด้วยดี มีคุณภาพเป็น
ที่น่าพอใจ สมดังเจตนารมณ์ของมหาวิทยาลัยที่จะอนุรักษ์ศิลปะของปี่พาทย์
ดีกตำบรพ์ไว้สืบไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพลง สีนวลนวล

ท่อน ๑

๑

๑

๑

ท่อน ๒

๑

๑

เพลง จุฬาลิน

๑

๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายพระนามและรายนามผู้บรรเลงวงบ้านปลายเนิน

๒๕๖๖-๖๖-๖๖-๖๖

ระนาดเอก	สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี อาจารย์ ดร. สิริชัยชาญ พักจำรูญ หม่อมราชวงศ์จักรมณ จิตรพงศ์
ระนาดทุ้ม	หม่อมเจ้าหญิงกรรณิกา จิตรพงศ์ อาจารย์บุญช่วย โสวัตร
ระนาดทุ้มเหล็ก	อาจารย์ธัญทิพ คงลายทอง อาจารย์สำเร็จ ปานเพ็ง
ฆ้องวงใหญ่	หม่อมราชวงศ์เอนมจิตร จิตรพงศ์ อาจารย์ลำยอง โสวัตร
ปี่นอก	นายจิรพงศ์ โคตุหา
ปี่ใน	อาจารย์บีบ คงลายทอง
ตะโพน	อาจารย์บุญช่วย แสงอนันต์ อาจารย์วิทยา หนูจ้อย
กลองตะโพน	อาจารย์ยุทธนา ชิตท้วม
ฉิ่ง	ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุษยา ชิตท้วม
กรับพวง	อาจารย์สมบูรณ บุญวงษ์ นางสาวอารีวรรณ สุวรรณवाल

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในอำนวยการของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี องค์ประธานวงบ้านปลายเนิน
โดยการควบคุมการบรรเลงของ ดร. สิริชัยชาญ พักจำรูญ

รายพระนามและรายนามผู้บรรเลงวงสายโยจามจู้รี

๒๕๕๖-๒๕๕๗-๒๕๕๘-๒๕๕๙

ระนาดเอก	สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี อาจารย์ ดร. สิริชัยชาญ พักจำรูญ นางปภาวี บูลกุล นางสาวเดือนเพ็ญ ไชยวิเศษ
ระนาดทุ้ม	รองศาสตราจารย์ ผ่องพรรณ นันทากิสุทธิ์ รองศาสตราจารย์ ดร. กรรณิการ์ สัจกุล ศาสตราจารย์ แพทย์หญิงอุษา ทิสยากร นางวรรณภา การสมบัติ
ฆ้องวงใหญ่	อาจารย์จ้าววรรณ ชลประเสริฐ
ฆ้องวงเล็ก	นางนุสรดา การคุณี
ซอด้วง	รองศาสตราจารย์ ดร. ภิญญา สุวรรณคีรี นางสุกัญญา สุวัฒน์วงศ์ รองศาสตราจารย์ ดร. ภาวพันธ์ ภัทรโกศล อาจารย์นฤมล สถิติโรภาส นายสุรพล ลิ้มพานิช อาจารย์ ดร. ดวงกมลชาติประเสริฐ
ซออู้	ศาสตราจารย์กิตติคุณ นายแพทย์จุล ทิสยากร ว่าที่ร้อยตรีธีระ ขวัญบุญจันทร์ ดร. อัจฉรา วงษ์เอก ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงษ์ลดา ธรรมพิทักษ์กุล อาจารย์ ดร. พรทิพย์ อันทิวโรทัย
ซอสามสาย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์นายแพทย์อายุตม์ ธรรมครองอาตม์ นางวิสาชา ภูมิรัตน์ รองศาสตราจารย์ ดร. สติกร พงศ์พานิช

จะเข้	นางพัชรินทร์ ชิตามิตร นายกิตติศักดิ์ ลากสุริยกุล นางพรรณพร ทรัพย์สมบูรณ์
ขลุ่ยเพียงออ	รองศาสตราจารย์ ดร. พรรณราย ทรัพย์ะประภา นายเกรียงศักดิ์ ตรีฤกษ์ฤทธิ์
ขลุ่ยหลีบ	พลเรือตรีบุญเลิศ ธรรมเจริญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพล สุวรรณ
กลองแขก	นางฐานุมา จันทประเสริฐ นายกิตติ์ชนนศ ศิริสุริยเสรี
ฉิ่ง	อาจารย์ภรชิต จิตระทาน
เครื่องประกอบจังหวะ	รองศาสตราจารย์ ดร. วิพรรณ ประจวบเหมาะ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรัชย์ ชลประเสริฐ ดร. นิธิภาค สินธุเดชะ เตลาน อาจารย์สำเริง ปานเพ็ง
นักร้อง	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาญชัย อินทรสุนานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประพนธ์ อัครวิรุพหการ อาจารย์ ดร. หทัยรัตน์ ทับพร อาจารย์ณัฐวิภา มุขธรรมเกณฑ์ นายชัยทัต โสพระขรรค์ นางสาวนพวรรณ พาทยโกศล นางสาวสุชาดา ไส้วัด

ในอำนวยการของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี องค์ประธานวงสายโยจัมจู้
โดยการควบคุมการบรรเลงของ อาจารย์ ดร. สิริชัยชาญ พักจำรูญ

รายนามผู้บรรเลงวงดนตรีสากล
สโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒๕๖๕-๒๕๖๖

ผู้ควบคุมวง

อาจารย์ชูวิทย์ บุระยอง

เรียบเรียงเสียงประสาน

นายพัชรพงศ์ จันทาพูน

รายนามนักดนตรี

Saxophone

นายสุประวัติ จงเสริมศิริสกุล

นายวรท ลีลาศเจริญ

นายตวิษ จิตรรังสรรค์

นายฉานดนุ ไล่ทอง

นางสาววรรณณา ชุ่มทอง

นายภาสกร ธรรมววรรณ

Trombone

นายพงษ์พัฒน์ สุขสมจิตร

นายวรพัฒน์ ภูริปัญญาวิช

Trumpet

นายวิศรุตม์ นวลแก้ว

นายณัฐวุฒิ คำสีแก้ว

นายเกลอ จงชัยกิจ

นางสาวพราว มณีรัตน์

นายพศุตม์ ดวงจันทร์

นางสาวพนิดา จันตะอินทร์

Piano

นายกฤษกร โอภารัตน์

คู่มือผู้ฝึกหัดทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้แสดงละครภาพนิ่ง (Tableaux Vivants)
จากบทคอนเสิร์ต เรื่องรามเกียรติ์ ตอนอินทรชิตแผลงศรหาคบาศ

๒๕๖๕-๒๕๖๖-๒๕๖๗-๒๕๖๘

ที่ปรึกษาการแสดง

อาจารย์สุวรรณี ชลานุเคราะห์ ศิลปินแห่งชาติ

ผู้อำนวยการแสดง

อาจารย์นพรัตน์ หวังไฉธรรม ศิลปินแห่งชาติมหาวิทยาลัย

ฝึกซ้อมการแสดง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวภา เวชสุภักษ์

อาจารย์ไพฑูรย์ เข้มแข็ง

อาจารย์ ดร. ไพโรจน์ ทองคำสุก

อาจารย์ขวัญใจ คงถาวร

อาจารย์ ดร.อนุกูล โรจนสุขสมบูรณ์

ประสานงานการแสดง

นางสาววิภาภรณ์ เจริญศิลป์

ผู้ช่วยประสานงานการแสดง

นายจุฑาวัฒน์ โอบอ้อม

รายนามผู้แสดง

พระราม นางสาวคันสนีย์ ทองอยู่

พระลักษมณ์ นางสาวมริษฎา อินทรทูต

พิเภก นางสาวสุภัทรา ไก่แก้ว

หนุมาน นางสาวนภัสวรรณ ภมรพันธ์

องคต นางสาวอภิษฐา บุญประมวลวิทย์

สุครีพ นางสาวศิริวรรณ ทองสีดั่งษ์

นิลนันทน์ นางสาวดวงพร มีทรัพย์

พญาครุฑ

นายอภิญา รุ่งพิทักษ์มานะ

พญานาค

นายสุพจน์ จุกลิ้น

เสนาสิง

นางสาวกมลชนก พงษ์เงิน

เสนาสิง

นางสาวอริสรา แก้วม่วง

เสนาสิง

นางสาวชกร พอบขุนทด

เสนาสิง

นางสาวภัทราพร เศรษฐ์สิทธิโชค

ม้าลากราชรถ

นางสาวลักขณา แสงแดง

ม้าลากราชรถ

นางสาวเนิรชา ช่วงนิสสัย

ชมพูพาน

นางสาววิภาพร เพ็ญภักดี

คณธง

นางสาวภัทราพร บัวกลิ่น

ทางกลด

นายอลงกรณ์ สุขสวัสดิ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อธิบายฉบับนางชิน ตอนทำครัว

๕๙-๖๐-๖๑-๖๒-๖๓

ครั้งหนึ่งเคยแสดงดนตรีเพลงอาหุณีผู้ปรารถนาว่าอยากร่วมแสดงแต่อายุมากแล้วไม่เหมาะที่จะเป็นอาหุณี ขอให้จัดระบำอาหุณี เมื่อจัดแล้วคนดูชอบใจ จึงขอให้จัดระบำอาบัง ครุมีความเห็นว่าน่าจัดแสดงเรื่องที่มีเนื้อหามากกว่าเรื่องตลก จึงให้ประพันธ์เนื้อร้องเพลงแขกขาว เทา เพลงสำเนียงแขก ข้าพเจ้าจึงนำเรื่องพระกฤษณะกับนางโคปี แสดงภาพธรรมชาติที่งดงาม ความรักของมนุษย์และปรัชญาความภักดีที่ลึกซึ้งมาแต่ง ปี่นี้เห็นควรจัดเพลงสำเนียงฝรั่ง เพราะสำเนียงจีน สำเนียงแขกจัดมาแล้ว

เนื้อหาเรื่องฝรั่งมีมากคิดไว้หลายเรื่องแต่แต่งไม่ออก จนวันหนึ่งต้องไปงานปรีญญา ต้องนั่งรถนานอยู่สักหน่อยจึงแต่งเรื่องนางชิน นิ่งไปกลับเสร็จพอดี ข้าพเจ้ากังวลอยู่แต่ว่า แต่งไปก็เป็นแนวตลกตามความถนัด

ในเรื่องนี้แม่เลี้ยงใจร้ายให้นางชินทำครัว นางชินพอใจมาก สวนครัวหลังบ้านมีผักทอง นางชินจึงทำซूपผักทอง เริ่มตั้งแต่เก็บผักทอง มาผัดกับหอมหัวใหญ่ใส่เนยใส่เกลือ เมื่อสุก เติมน้ำซूपใส่เบลนเดอร์ (เครื่องปั่นไฟฟ้า) เมื่อละเอียดดีแล้ว ใส่หม้อต้มโรยพริกไทยกับผงลูกจัน (nutmeg) ที่จริงต้องใส่ครีมกับน้ำมันเมล็ดผักทองสักเล็กน้อยด้วย

นางชินอยากไปงานแต่ไม่มีรถไป จึงไปขอขี่เรือเพราะนางชินคนนี้ไม่มีแฟร์กอดมาเตอร์ ขี่เรือจะเสกรถทางก็ไม่ได้เพราะผักทองทำซूपไปแล้ว สวนครัวหลังบ้านมีกล้วยทั้งเครือ รูปร่างเครือกล้วยเหมือนเกวียนไม่เหมือนรถ จะเทียมม้าก็ไม่เหมาะ ขี่เรือจึงต้องเสกสัตว์ต่าง ๆ เป็นควายเทียมเกวียน คนขับเกวียนคนรับใช้ รถแม่เลี้ยงไปก่อนนานแล้ว ขี่เรือจึงต้องติดต่อขอขี่ป่าเพื่อนสนิทให้ช่วยดูรถไว้ให้เกวียนไปถึงวังก่อน

อาจารย์สิริชัยชาญบรรจุเพลง มีทั้งที่เป็นเพลงเดิมและแต่งใหม่เป็นสำเนียงฝรั่ง

ดัดนางซิน ตอนทำครัว

๖๕๙-๙๙๙-๙๙๙-๙๙๙

ดนตรีทำเพลง ฝรั่งเศสุ่นคิด

ริลลาแปลง

แสนสงสารนางซินเตอริลลา
แต่ก่อนจำงแม่ครัวก็ไล่ไป
นางซินเป็นคนที่มีความรู้
เธอชอบทำกับข้าวมานานปี

มีแม่เลี้ยงมารยาเอาแต่ได้
บังคับลูกเลี้ยงทำให้จะได้ฟรี
ยังเรียนอยู่จุฬาถึงปีสี่
เอ๊ะ! จะทำอะไรคืออวดฝีมือ

สวนฝรั่ง

ในสวนมีผลพริกทองยักษ์
แต่ก่อนแม่เคยสอนไว้ได้ฝึกปรี
ผ่านพริกทองผัดกับหอมหัวใหญ่
เติมน้ำซุบเบลนเดอรันหอมหน้าซด

กลางแปลงผักจะทำซุบไม่ดีหรือ
เพราะนี่คือตำราเลิศประเสริฐรส
ใส่เนยเค็มตั้งไฟจนสุกหมด
ใส่หม้อตั้งเตากำหนดกุกก็เขี้ยวชาญ

ครัวฝรั่ง

พอเดือดใส่ครีมแล้วยกจากเตาได้
เป็นอันเสร็จรู้สึกแสนเบิกบาน
แต่คันทันมีเสียงในวังใหญ่
ลูกแม่เลี้ยงเอารถไปไม่เหลือเอา

โรยพริกไทยผงลูกจันทน์ในอาหาร
ทุกคนชอบรับประทานซุบของเรา
นางซินก็อยากไปพร้อมกับเขา
ได้แต่เศร้าว่าวอนท่านผีเรือน

ผีฝรั่ง

ผีเรือนคิดเสกพริกทองเป็นรตทพร
พริกทองทำซุบไปแล้วผีลิมเดือน
จะใช้กล้วยทั้งเครือมาทอดแทน
หนูในครัวเสกเป็นควายได้ตั้งจินต์

ใช้พริกเขี้ยวก็คงจะไม่เหมือน
จึงเอ่ยเอื้อนอย่างรอบคอบตอบนางซิน
เสกเป็นเกวียนมันแม่พาคายผืน
อึ่งอ่างยีนกูวารีบมาไว

สื่อนวลแปลง

ช่วยขับเกลียดให้ถึงวังก่อนรถแก๊ง ต้องรีบเร่งตั้งต้นตันไปจนได้
กึ่งก่าที่ไต่อยู่บนต้นไทร เป็นคนใช้และเป็นเพื่อนเดินทาง
กูจะบอกผีป้ามหามิตร สิ่งสติดอยู่บนยอดต้นกร่าง
ช่วยลากเกลียดหยุดรถแก๊งทำอำพราง จะเป็นอย่างที่หวังตั้งจิตเอย

ดนตรีทำเพลง “จุฬาเดิน”

วงดนตรีสโมสรนิสิตจุฬาย ทำเพลง “เดินจุฬา”

บทพระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพลงเดินจุฬา

ผู้ประพันธ์ทำนอง เพลงพื้นเมืองอเมริกัน

ผู้ประพันธ์เนื้อร้อง ม.ล.จิตสาร ชุมสาย ณ อยุธยา

ประวัติความเป็นมา

เพลง "เดิน" ซึ่งในปัจจุบันเรียกกันทั่วไปว่าเพลง "เดินจุฬาฯ" แต่เดิมเรียกชื่อเพลงคำเดียวว่า "เดิน" แต่งคำร้อง โดย ม.ล.จิตสาร ชุมสาย ณ อยุธยา โดยอาศัยทำนองเพลงพื้นเมืองอเมริกัน ที่ให้จังหวัดมกราคมชลุททอน และเป็นที่ครึกครื้น ในสมัยก่อนเมื่อถึงเทศกาลกีฬาฟุตบอลประเพณี นิสิตจุฬาฯ จะใช้เพลง "เดิน" เป็นเพลงเรียกกำลัง ซึ่งจะร้องทำเพลงในระหว่างที่กำลังเดินทางไปแข่งกีฬา ในวันจุฬาฯ - ชวรมหาศตวรรษ เหล่านิสิตจุฬาฯ จะออกเดินทางตั้งแต่ตีห้าหรือยี่รุ่งในวันนั้น จะมีเสียงเพลงจากรถยนต์ และรถบรรทุกของชาวจุฬาฯ - ชวรมหาศตวรรษวิ่งไปตามถนนสายต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ พร้อมด้วยเสียงเพลงเอกเพลงหนึ่ง ที่มีชื่อว่าเพลง "เดิน" มาเป็นพลังสำคัญในการเรียกขวัญและกำลังใจของชาวจุฬาฯ ทุกคน

เนื้อร้อง

เดิน ๆ เกิดว่า นิสิตมหาจุฬาลงกรณ์ เดิน ๆ พร้อมหน้าเพื่อนำชัยมา
จุฬาลงกรณ์ ชโย ๆ จุฬาฯ สถานศึกษาสร้างพระนาม ใครจะหยาบเหี้ยมจุฬาฯ เรา
อย่ายอม เราอย่ายอม ชิงเกิด ชิงเอาชัยชิงด้วยน้ำใจเป็นนักกีฬา เขียวเกิดเราเขียว
ให้บำรุงน้ำใจพวกเราจุฬาฯ พลีเกิดพลีกายพร้อมเลือดเนื้อเรายอมยกให้จุฬาฯ
จงมุ่งหน้าพาเอาชัยให้จุฬาฯ ให้จุฬาฯ March March Along We Sing a Song
We Sing So Gay March March Along We Sing a Song for C.U. Way C.U.
will Win Again Just as the Same as Previous Day We Will Sing C.U. Will
Win! Will Win!

เพลงชียูโพลก้า

ผู้ประพันธ์ทำนอง สดใส พันธุมโกมล

ผู้ประพันธ์เนื้อร้อง สดใส พันธุมโกมล

ประวัติความเป็นมา

เพลงนี้ประพันธ์ โดย รศ. สดใส พันธุมโกมล เมื่อครั้งที่อาจารย์ศึกษาอยู่ที่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาย เป็นนิสิตชั้นปีที่ ๓ ในครั้งนั้น อาจารย์ดำรงตำแหน่งนายกชุมนุมดนตรี (ชมรมดนตรีสากล C.U.BAND ในปัจจุบัน) นับเป็นนายกชุมนุมดนตรี ที่เป็นผู้หญิงคนแรกของจุฬาย อาจารย์เป็นผู้รับผิดชอบการแสดงในส่วนของดนตรี อาจารย์จึงได้ แต่งเพลง “C.U.POLKA” ขึ้น เพื่อเป็นเพลงเอกในการแสดงดนตรีประกอบการเดินร่าเป็นชุด MUSICAL NUMBER

เนื้อร้อง

Come - on and play the C.U.POLKA Come - on and do our “boom boom bam” ! Come - on and play the C.U.POLKA And you will pass the re - exam ! Come - on and play the C.U.POLKA Let's go - a - boom - boom night and day ! Don't ever stop to boom - boom - bam And you will pass the re - exam Let's go our C.U. way : “Boom - ba - la - ka Bow - bow - bow Chik - a - la - ka Chow - chow - chow Boom - a - lak - a - bow Chik - a - lak - a - chow Who are we ? Chulalongkom ! Can't you see ? Rah !” Come - on and play the C.U.POLKA And you will know that life is gay Come - on and play the C.U.Polka Throw all those gloomy looks away ! Come - on and play the C.U.Polka Forget those lectures and be gay Don't ever stop to boom - boom - bam And you will pass the re - exam Let's go our C.U. way : “Boom.....Rah....! When C.U. boys say “Boom - ba - la - ka !” They mean to say “Dear, I love you !” When C.U. girls say “Chick - a - la - ka !” They mean to say “I love you too !” So let us sing this C.U.POLKA Let's fall in love on C.U.DAY ! Don't ever stop to boom - boom - bam And you will pass the re - exam Let's go our C.U.way !

โน้ตเพลงดับนางซิน ตอนทำครัว

เพลง ฟรังก์วุ่นคิด

Musical score for the piece "เพลง ฟรังก์วุ่นคิด" (Song Frank's Crazy Thoughts). The score is written in treble clef with a 3/4 time signature. It consists of four staves of music. The first staff begins with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The melody is characterized by eighth and sixteenth notes, with some rests. The second staff continues the melody with similar rhythmic patterns. The third and fourth staves show more complex rhythmic figures, including sixteenth-note runs and rests.

เพลง วิลลาแปลง

Musical score for the piece "เพลง วิลลาแปลง" (Song Villa's Transformation). The score is written in treble clef with a 3/4 time signature. It consists of five staves of music. The first staff is labeled "ทอ" (Tone) and begins with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The melody is composed of quarter and eighth notes. The second staff continues the melody. The third staff shows a more active rhythmic pattern with eighth notes. The fourth staff is labeled "ฝรั่ง" (Foreign) and continues the melody. The fifth staff concludes the piece with a final cadence.

เพลง สวรรค์รุ่ง

Musical score for the first part of the song 'Sang Rung'. It consists of three staves of music in 2/4 time, featuring a melody with eighth and sixteenth notes.

เพิ่มวงปี่พาทย์

Musical score for the second part of the song 'Sang Rung', titled 'เพิ่มวงปี่พาทย์' (Add traditional ensemble). It features four staves of music in 2/4 time, with traditional Thai instruments: ระนาดทุ้ม (Ranat Dum), ซอด้วง - ซออู้ - จอ (Saw Duang - Saw U - Jor), พิณวงใหญ่ - จอ (Pin Wang Yai - Jor), and ระนาดเอก (Ranat Ek).

Musical score for the third part of the song 'Sang Rung'. It consists of four staves of music in 2/4 time, continuing the melody from the previous sections.

ศูนย์วิทยุทัณฑ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพลง ทวีตวัน

Musical score for the song "เพลง ทวีตวัน" (Song of Dawn). It consists of three staves of music in 3/4 time. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is simple and melodic. The second and third staves continue the melody with some rhythmic variations.

เพลง สีสว่าง

Musical score for the song "เพลง สีสว่าง" (Song of Colorful). It consists of seven staves of music in 3/4 time. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is more complex and rhythmic than the first song. The second and third staves continue the melody. The fourth staff has a measure rest. The fifth and sixth staves continue the melody. The seventh staff concludes the piece.

รายนามผู้แสดงระบำพระราชทาน

๖๕-๖๖-๖๗-๖๘

นางชินเดอริลลา	นางสาวพัทรี อิศรเสนา ณ ออยุธยา
แม่เลี้ยง	หม่อมหลวงสุธานี จิตรพงศ์
ลูกเลี้ยง	นางสาวภาสรี อัสสกุล นางสาวปานเกษ ศาตะมาน
แม่ครัว, ผีป่า	นางสาวปริญญ์ สัจจกุล
ฟักทอง	อาจารย์ ดร. ศุภลักษณ์ โกมารกุล ณ นคร หม่อมหลวงจุลลา อนุรต หม่อมหลวงสุจิรา อนุรต
ฟักเขียว	อาจารย์ตนต์วี ตราโมท อาจารย์อุษา แสงไพโรจน์
หอมใหญ่	นางสาวบุษบรณ จีนเจริญ นางสาวเนชยา เกรียงไกร
ผีเรือน	นางสาวสิริมณ ณ นคร
กล้วย, เกวียน	นางสาวปฤทัย เอกวานิช
หนู	นางสาวตวรรษุษา ศุภชลาศัย นางสาวอนุชญา เชาว์วิศิษฐ์
กาส	หม่อมราชวงศ์พัฒน์ฉัตร รพีพัฒน์ หม่อมราชวงศ์มณีเยฉัตร ดิศกุล
อึ่งอ่าง, คนขับเกวียน	นางสุธาริณี รามนันท์
กิ้งก่า, คนรับใช้	อาจารย์ปิยวัชร สุทธิวินิช

ศูนย์วิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ประติษฐ์ทำร่ำและฝักข้อม

ท่านผู้หญิงวราพร ปราโมช ณ อยุธยา

อาจารย์เนงลักษณ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา

อาจารย์สุรศักดิ์ ภัคดีเทวา

ในอำนาจการของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

องค์ประธานวงสายใยจามจรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขลุ่ย	นางสาวหนึ่งสตรี ตู๋ไชย
กลองตะโพน-กลองแขก	อาจารย์สำเร็จ ปานเพ็ง
ตะโพนไทย-กลองแขก	อาจารย์บุษยามา ชิตท้วม
ฆ้องหุ่ย	นางสาววาสนา สาระจันทร์
ฉิ่ง	นางสาวสุพรรณมา ละอองพานิช
กรับพวง	นางสาวอารีวรรณ สุวรรณवाल นางสาววรรณวลี คำพันธ์

วงปี่พาทย์ดีกดับบรรพวงที่ ๒

ขับร้อง	อาจารย์วิทยา ศรีผ่อง นายปกรณ์ หนูยี่
ระนาดเอก	นายพัทธพงศ์ ขุนสุยหนู
ระนาดทุ้ม	นายสุทธภพ ศรีอักษรกุล
ระนาดทุ้มเหล็ก	นายทัฬหสาร เพ็งสงค์
ฆ้องวงใหญ่	นายวิชรราชูธ ยางตลาด
ซออู้	นายประชากร ศรีสาคร นายพลังสมุทรย์ ชูนวัชชา นายอภิญาวุฒิ วิโรจน์เวชภัณฑ์

ขลุ่ย	อาจารย์จิรพงศ์ โคตุหา
กลองตะโพน-กลองแขก	อาจารย์นิมิต ไอสถเจริญ
ตะโพนไทย-กลองแขก	อาจารย์ระเด่น หลงสวาสดี
ฆ้องหุ่ย	นายปกป้อง ขำประเสริฐ

ศูนย์วิทยุศิลปวิทยาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรับพวง

อาจารย์เอกสิทธิ์ เอื้ออาตุลย์กุล
อาจารย์ราชันย์ เจริญแก่นทราย
อาจารย์อมรินทร์ หมอกอ่อน
นายอาสา เข้มจินดา
นายทองศักดิ์ จันทร์บุญล้อม
นายวุฒิพงษ์ นุชเทียน
นายชลาทรร เอี่ยมละออ
นายสถิตย์ กระจุนรัมย์

พิธีกรรายการแสดง

นายกันตชาติ เกษมสันต์ ณ อยุธยา

ควบคุมการบันทึกเทปโทรทัศน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณเดชน์ฐัญญู วงศ์บ้านคู่

ออกแบบฉาก

นายรัชชัย ธรรมโนวณิช

ประสานงานการแสดง

นางนุสรา การคุณี

นางสาวจินดาวรรณ ตุ่มฉาย

กำกับรายการแสดง

อาจารย์ภรตจิต จิตระทาน

ที่ปรึกษาการแสดง

ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.สุพล วิรุฬห์รักษ์

รองศาสตราจารย์จุมพล รอดคำดี

อาจารย์จรรยาณง แสงวิเชียร

อำนวยการแสดง

รองศาสตราจารย์ ดร.สันติ ฉันทวิลาสวงศ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำสั่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่ ๔๘๙/๒๕๕๓

แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการแสดงดนตรีไทยปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์

ตามที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยศูนย์ส่งเสริมวัฒนธรรมฯ จะจัดกิจกรรมการแสดงดนตรีไทยปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์ เนื่องในโอกาสคล้ายวันสถาปนาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยครบ ๙๓ ปี ในวันที่ศุกร์ที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๓ โดยสมเด็จพระเทพรัตนวราฮะราช สยามบรมราชกุมารี จะเสด็จพระราชดำเนินทรงดนตรีและทอดพระเนตรรายการแสดงดังกล่าว เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามวัตถุประสงค์ จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการแสดงฯ ดังนี้

๑. อาจารย์นพรัตน์ หวังในธรรม (ศิลปินแห่งชาติ)	กรรมการที่ปรึกษา
๒. อาจารย์ ดร. สิริชัยชาญ พักจำรูญ (ศิลปินแห่งชาติ)	กรรมการที่ปรึกษา
๓. รองศาสตราจารย์จุมพล รอดคำดี (ที่ปรึกษาคณะศิลปวัฒนธรรม)	กรรมการที่ปรึกษา
๔. รองอธิการบดี (รองศาสตราจารย์ นายแพทย์เจษฎา แสงสุพรรณ)	กรรมการที่ปรึกษา
๕. คณบดีคณะอักษรศาสตร์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประพนธ์ อัครวิวิทรการ)	กรรมการที่ปรึกษา
๖. คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ (รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภกรณ์ ดิษฐพันธุ์)	กรรมการที่ปรึกษา
๗. ผู้ช่วยอธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร. สันติ ฉันทวิลาสวงศ์)	ประธานกรรมการ
๘. อาจารย์บุญช่วย ไสวัตร (ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีไทย)	กรรมการ
๙. อาจารย์ซูวิทย์ ยุระยง	กรรมการ
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณวัฒน์ฐิติชัย วงศ์บ้านตุ๋	กรรมการ
๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุษยา ชิตทัม	กรรมการ
๑๒. อาจารย์ ดร. อนุกุล โชนสุขสมบุรณ์	กรรมการ
๑๓. ผู้อำนวยการสำนักบริหารทรัพย์สินมนุษย์ (นางเพชร ภูริวัฒน์)	กรรมการ
๑๔. ผู้อำนวยการส่วนอาคารและสถานที่ (นางเฮวดี ฟ้าสว่าง)	กรรมการ
๑๕. นางมณีจันทร์ กลิ่นสุนทร	กรรมการ
๑๖. หัวหน้างานประชาสัมพันธ์ (นางนัยนา พรหมอมมาศ)	กรรมการ
๑๗. หัวหน้าศูนย์ส่งเสริมวัฒนธรรมฯ (นายกรรติช จิระทาน)	กรรมการและเลขานุการ
๑๘. นางสาวนุสรา สอนสังข์	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๙. นายสำเริง ป่ามเพ็ง	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๐. นางสาวจินดาวรรณ ตุ่มฉาย	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๑. นางสาวศิริลักษณ์ เนื่องศรี	ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เป็นต้นไป จนกว่าจะดำเนินการเสร็จสิ้น

สั่ง ณ วันที่ 11 กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

100x ๕๕ - -

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์เจษฎา แสงสุพรรณ)

รองอธิการบดี

ปฏิบัติงานแทนอธิการบดี

การขับร้องและบรรเลงปี่พาทย์ตึกดำบรรพ์ ร่วมกับการแสดงละครภาพนิ่ง จากบทคอนเสิร์ต เรื่องรามเกียรติ์ ตอนอินทรชิตแผลงศรนาศบาศ พระนิพนธ์ใน สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์

การบรรเลงโยธวาทิต เพลงสรรเสริญเสื่อป่า
พระนิพนธ์ใน สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนครสวรรค์วรพินิต

“พรั่งพร้อม สาวสองค้ นางโคปี ผู้ภักดี โควินทะ อติศร”^{๑๖}

“มา อยู่ที่จุฬาฯ มุ่งมาหางาน จิตใจสราญชายถ้วนานา”^{๑๗}

^{๑๖} ส่วนหนึ่งของบทพระราชนิพนธ์ เพลงแขกขาว เถา ระเบ้านางโคปีและระบำอาบังใน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ระนาดทรง

สร้างขึ้นด้วยไม้มะริดประกอบขาข้าง

ตรงกลางรางด้านหน้าและด้านหลังฝังงาเป็นรูปพระเกี้ยว

ด้านในของโขนระนาดทั้งสองด้าน แกะงาแบบนูนเป็นพระนามาภิไธยย่อ ส.จ.

ศูนย์วิทยุทรัพยากร

ศูนย์ส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐
โทร. ๐๒ ๒๑๘ ๓๖๓๔-๕
<http://www.cu-cultural.chula.ac.th>

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย